

Oplysninger og en klar Motivering af Lovforslagenes Indhold. Paa saadanne Love kan imidlertid ikke optages Enkeltheder i teknisk og nautisk Henseende, som kan forudsættes i Løbet af kort Tid at maatte skulle ændres, men kun de almindelige Bestemmelser, og Lovforslaget er ogsaa kun en Ramme, som skal udfyldes ved administrative Bestemmelser, der tager alle Enkeltheder med angaaende Materiale o. s. v. og giver de Sikringsregler, som vil være at følge for dem, der har Tilsynet.

Udgifterne synes jeg er forholdsvis ret store for vort Vedkommende. Det Skema, som den ærede foregaaende Taler nævnte, for Deltagelsen i Udgifterne sætter Danmarks Deltagelse til 2 pCt., Norges til 3 pCt. og Sveriges til 2 pCt. Procentvis er vor Tonnage jo langt mindre, den udgør kun mellem en Trediedel og en Fjerdedel af den norske Tonnage og mellem Halvdelen og en Trediedel af den svenske Tonnage, det synes derfor at være forholdsvis dyrt for vor Nation. Men det kan maaske ligge i, at en forholdsvis større Del af vor Tonnage befarer det Farvand, der er her Tale om at træffe Sikkerhedsforanstaltninger for.

Formaalet med Lovforslaget om Tilsyn med Skibe er det samme som det Lovforslags, jeg lige har omtalt, nemlig at opnaa den størst mulige Sikkerhed for Menneskeliv og Gods, og Bestemmelser i saa Henseende vil altid kunne paaregne vort Partis fulde Støtte. Vi ved jo, at hensynsløs Profithunger i tidligere Aar har ført til, at usødygtige, højtasserede Skibe blev sendt til Søs i den Hensigt, at de skulde gaa til Bunds, for at Rederne kunde redde Assurancen, og med kun liden Hensyntagen til, om det kunde anses for muligt at faa Besætningen reddet derfra med Livet. Det kunde maaske endda for de mest hensynsløse ligefrem være ønskeligt, at Besætningen gik med til Bunds, thi saa kunde den i alt Fald ikke møde som Vidne og bekræfte, at Skibet havde været saa daarligt, at det nødvendigvis maatte gaa til Bunds. Jeg husker fra mine unge Aar Betegnelsen Plimsollere for saadanne Skibe, en Betegnelse, der for saa vidt var urigtig, som Plimsoll var Navnet paa en Mand, som netop gjorde sig store Anstregelser for at komme disse uheldige Sider ved Skibsfarten til Livs, og hans Arbejde har ogsaa i nogen Grad faaet Følger. Den indgaaede Konvention staar for mig som et smukt Bevis paa, hvor langt man er kommet frem i Plimsolls Spor.

Jeg skal ikke komme ind paa at nævne de forskellige Love, som vil falde bort ved Vedtagelsen af denne Lov, men kun udtrykke min Tilfredshed med, at vi derved faar kodificeret disse Bestemmelser, saa de bliver let tilgængelige og let forståelige, medens det kunde være lidt vanskeligt at finde dem rundt om i de Love, som i Øjeblikket er gældende. Jeg har udtalt noget lignende om tidligere Forslag, bl. a. Postloven, hvor det ligeledes lykkedes at faa forskellige spredte Bestemmelser samlet paa eet Sted.

Den administrative Udfyldning af Lovens Rammer vil i stort Omfang være af international Karakter. Disse Regler vil dog kun omfatte det Minimum af Sikkerhedsforanstaltninger, som Nationerne er blevet enige om, og jeg antager, at ingen vil kunne finde paa at bebrejde den Nation noget, der gaar foran i Retning af Bekvemmeligheder og Sikkerhed for Mandskabet. Jeg skal derfor henstille til Ministeren, at man ved de Regler, der skal gives til Udfyldning af Lovens Rammer med Hensyn til Folkenes Opholdsrum, gaar saa vidt som muligt, baade med Hensyn til Rumindhold og til Hygge og Bekvemmelighed. Jeg har selv i mine unge Dage som søfarende haft Løjlighed til at se, hvad det var for Rum, man havde til Opholdsrum og Hvilerum for Besætningen, bl. a. i Udvandrer-skibe, og det var mig en Gru at se, f. Eks. hvorledes Fyrbødernes Rum var i saadanne Skibe, hvor uhyggelige, mørke, indskrænkede og frygtelige, kan jeg gerne sige, de var for Folk, der havde slidt til det yderste paa en Fyrplads i en Temperatur af 50 til 60 Grader. At de skulde tage deres Hvile og Rekreation i et saa uhyggeligt og usundt Lokale som det, der var indrømmet dem, anser jeg i hvert Fald for ganske uforsvarligt. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at der nu gives saadanne Regler, at Besætningerne i Skibene kan faa nogenlunde hyggelige Forhold. Jeg haaber, at det ikke nu er saaledes i danske Skibe, som det var, den Gang jeg sejlede; men at det er meget bedre, har jeg ganske vist ikke nogen Sikkerhed for.

Som den ærede foregaaende Taler (Carl Sørensen) sagde, vil Statens Udgifter til dette Tilsyn blive omtrent fordoblet, og for Rederne vil det stige fra 80 000 til 135 000 Kr. Dette forekommer mig at være noget dyrt i Forhold til vore Nabolande; men det kan jo være, at man i vore Nabolande ogsaa staar overfor For-